

Efter hvad Havnebestyrelsen oplyser, er Grunden til det samlede Udgiftsbeløbs Stigning i Forhold til tidligere Aars Budgetter — bortset fra den almindelige Prisstigning — bl. a. de meget stærkt stigende Udgifter til Forrentning af Havnevæsenets Laan, højere Arbejds løn og nye Lønnings- og Dyrtidstillægsbestemmelser for Havnevæsenets Tjenestemænd samt nye Dyrtidstillægsbestemmelser for Pensionister og understøttede. Disse Bestemmelser har paa de respektive Konti paa Budgettet bevirket en Udgiftsstigning paa henholdsvis 157,000 Kr. og 13,000 Kr.

Naar nu henses *dels* til, at Forholdene i Havnen, saaledes som disse har udviklet sig, ogsaa i Betragtning af de ny Havnearealer, eventuelt vil medføre Nødvendigheden af en Udvidelse af Havnepolitiet, hvortil rent skønsmæssigt foreløbigt er anslaaet at ville medgaa ca. 25,000 Kr., *dels* til, at man stadig maa have for Øje, at Havnevæsenets løst antagne Arbejdere muligt vil fremkomme med yderligere Krav om forøget Dyrtidsbetaling, i hvilken Henseende man ikke undlader at gøre opmærksom paa, at 20 Øre yderligere pr. Time i Dyrtidstillæg til disse Arbejdere for Havnekassen betyder en aarlig Merudgift paa 80,000 Kr., formener Havnebestyrelsen, at det kan befrygtes, at Driften af Havnen vil medføre Underskud.

Hertil kommer yderligere, at der allerede nu kan paaregnes meget store Overskridelser paa Arbejderne i Sønderhavnen samt paa de i Aaet 1919 paabegyndte nye store Udvidelsesarbejder i Havnens nordligste Del, samt at der til Afdrag paa de i

1919 og 1920 til de nye Arbejder optagne Laan paa tilsammen 15 Millioner Kroner maa skaffes fornødne kontante Midler i Havnekassen, idet Afdragene paa disse Laan og Havnevæsenets tidligere optagne Laan i 1920 vil andrage over $\frac{1}{2}$ Million Kroner, men fra 1921 vil vokse til ca. 1 Million Kroner aarlig.

Under Hensyn til foranstaaende maa Ministeriet med Havnebestyrelsen være enigt i, at det vil være nødvendigt at skaffe Havnen forøgede Indtægter gennem den ønskede Forhøjelse af Vareafgifterne og Bolværkspenge m. v.

Medens Ministeren for offentlige Arbejder i Henhold til § 6 i Lov Nr. 109 af 29. April 1913 om Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen er berettiget til efter Forslag fra Havnebestyrelsen at udfærdige nye Takster for Benyttelsen af Havnens Bolværker, Bøjer og Pæle, udkræves der derimod Lovhjemmel til en Ændring af Vareafgiften, der nærmere er bestemt ved § 8 i Lov Nr. 44 af 31. Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn ved København m. v., jfr. Bekendtgørelse Nr. 198 af 30. Oktober 1894 og Bekendtgørelse Nr. 58 af 9. Marts 1910 samt fornævnte Lov Nr. 384 af 8. Juli 1918.

Med Bemærkning, at Ministeriet under 29. December 1919 har imødekommet Andragendet, for saa vidt angaar Forhøjelsen af Taksterne for Benyttelsen af Havnevæsenets Bolværker m. v., foreslaar man i Henhold til foranstaaende, at Andragendet om Forhøjelse af Vareafgiften imødekommes, saaledes at denne forhøjes til at andrage i alt 150 pCt. af Grundtaksten.